

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 5C/52/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7615202803
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 04. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Denisa Hiščáková
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2019:7615202803.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves sudkyňou JUDr. Denisou Hiščákovou v spore žalobcu: G. T., A.. XX.XX.XXXX, W. O., P. XXX/XX, právne zastúpený Mgr. Ladislavom Riedlom, so sídlom Prešov, Levočská 4703/89, proti žalovanému: Poštová banka, a.s., so sídlom Bratislava, Dvořákovo nábrežie 4, IČO: 31 340 890, právne zastúpený AK Antol, s.r.o., Kupeckého 2542/72, Pezinok, IČO: 47 257 024, v konaní o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia, takto

rozhodol:

I. Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi z titulu primeraného finančného zadosťučinenia sumu 300,- Eur do troch dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žalobcovi priznáva proti žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o výške ktorej bude po právoplatnosti rozsudku rozhodnuté samostatným uznesením.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobou zo dňa 25.2.2015 doručenu tunajšiemu súdu v ten istý deň, sa žalobca domáhal voči žalovanému zaplatenia primeraného finančného zadosťučinenia vo výške 500 Eur.

2. Žalobca v žalobe uviedol, že ako spotrebiteľ sa v konaní na Okresnom súde Spišská Nová Ves vedenom pod sp. zn. 7C/362/2012 úspešne domáhal určenia neplatnosti Dohody o zrážkach zo mzdy a ochrany spotrebiteľa. Súd v rozsudku sp. zn. 7C/362/2012 zo dňa 25.9.2013 poukázal na to, že dohoda o zrážkach zo mzdy uzatvorená medzi účastníkmi konania v zmluve o úvere č. 6102402508 je neprijateľnou zmluvnou podmienkou z dôvodu, že ako spotrebiteľ bol nútený predmetnú dohodu vo vzťahu k veriteľovi podpísať ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej zmluvy o úvere a tým sa podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných klauzúl. Citoval ustanovenie § 3 ods. 5, vety tretej Zákona č. 250/2007 Z.z. (v znení účinnom do 9.6.2013 - poznámka súdu) a uviedol, že ujma, ktorú utrpel spočíva v tom, že dodávateľ tým, že sa dopustil nekalých obchodných praktík, zneužil svoje postavenie a vystavil ho neprimeraným zmluvným podmienkam a právnej neistote. Poukázal na to, že podľa judikatúry NS SR má primerané finančné zadosťučinenie aj sankčnú zložku, teda jeho priznanie nezávisí iba od spôsobenej ujmy, ale aj od miery porušenia povinnosti veriteľom. Osobitne poukázal na rozhodnutie NS SR sp. zn. 6Obo/302/2006, v ktorom súd judikoval podmienky priznania primeraného finančného zadosťučinenia, v zmysle ktorého treba prihliadať na všetky okolnosti veci, najmä na to, že ide o vyrovnanie ujmy postihnutého a o určitú sankciu postihujúcu toho kto závadne konal. Ďalej uviedol, že primerané finančné zadosťučinenie má mať odradzujúcu funkciu, aby sa dodávateľ nedopúšťal recidívy. Má mať tiež sankčnú a odmeňujúcu povahu za to, že spotrebiteľ sa podujal viesť spor s neporovnateľne silnejším subjektom. Žalobca požaduje finančné zadosťučinenie vo výške 500 Eur, hoci žalovaný mu svojím konaním, a to uplatnením si úhrad z neprijateľných zmluvných podmienok formou zrážok zo mzdy spôsobil podstatne vyššiu ujmu.

3. Žalobca spolu so žalobou predložil ako listinné dôkazy:

- Rozsudok Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 7C/362/2012 zo dňa 25.9.2013 v jeho anonymizovanom znení dostupnom na internete,
- Rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 10 C/143/2014 zo dňa 5.9.2014 v obdobnej právnej veci.

4. Žalovaný v písomnom vyjadrení sa k žalobe zo dňa 30.7.2015, doručenom súdu 3.8.2015, navrhol žalobu zamietnuť. Žalovaný predovšetkým vzniesol námietku pasívnej legitímácie a v tejto súvislosti uviedol, že predmet konania súvisí s dohodou o zrážkach zo mzdy dojednanej v zmluve o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovaným. Žalovaný ako postupca uzatvoril dňa 28.10.2013 so spoločnosťou INVEST-KAPITAL, a.s. ako postupníkom Zmluvu o postúpení pohľadávok, predmetom ktorej bola aj pohľadávka voči žalobcovi z úverovej zmluvy, ktorá bola spolu so všetkým príslušenstvom, všetkými právami, povinnosťami a zabezpečeniami spojenými s pohľadávkou postúpená na postupníka. Predmetnou zmluvou došlo k zmene v osobe veriteľa bez toho, aby došlo k zmene v obsahu záväzku. Novým veriteľom sa stal postupník, pričom pohľadávku nadobudol spolu s príslušenstvom a všetkými právami s nimi spojenými. Žalovaný postúpením pohľadávky prestal byť jej veriteľom a bol povinný na postupníka previesť všetky prostriedky právnej ochrany a zabezpečovacie prostriedky, ktoré sa k pohľadávkou viazali. Postúpením pohľadávky žalovaný ako postupca stratil oprávnenie vymáhať pohľadávku, prijať plnenie, ako aj právo nakladať s pohľadávkou a rozhodovať o spôsobe jej vymáhania. Došlo tým aj k strate vecnej legitímácie v prípadnom konaní voči žalobcovi. Žalovaný teda nie je vecne pasívne legitimovaný, nakoľko nie je nositeľom práv a povinností z hmotnoprávneho vzťahu. Uvedený nedostatok je sám o sebe dôvodom pre zamietnutie žaloby. Skutočnosť, že žalovaný nie je pasívne vecne legitimovaný potvrdzuje aj to, že v konaní o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, o výsledok ktorého žalobca opiera uplatnený nárok, Krajský súd v Košiciach uznesením zo dňa 17.6.2014 v dôsledku postúpenia pohľadávky pripustil, aby do konania na strane žalovaného vstúpila spoločnosť INVEST-KAPITAL, a.s.. Krajský súd teda dospel k záveru, že táto spoločnosť je procesným nástupcom banky. V prípade, že nedôjde k zámene účastníka na strane žalovaného, s čím žalobca súhlasil, žiadal žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej vecnej legitímácie.

4.1. Žalovaný ďalej poukázal na to, že z ustanovenia § 3 ods. 5 zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa vyplývajú predpoklady priznania práva na primerané finančné zadostučinenie a to: 1. úspešné uplatnenie práva voči osobe, od ktorej spotrebiteľ požaduje primerané finančné zadostučinenie, 2. spôsobilosť porušenia práva alebo povinnosti privodiť spotrebiteľovi ujmu. Uviedol, že rozsudok sp. zn. 7C 362/2012 zo dňa 25.9.2013 sa voči žalovanému nestal nikdy záväzným, nakoľko v odvolacom konaní došlo k zmene účastníkov na strane žalovaného. Žalobca v žalobe neuvádza žiadne konkrétne tvrdenia, z ktorých by vyplývala ujma, ktorá mu bola žalovaným spôsobená alebo ktorá mu mohla byť spôsobená, ani rozsah a intenzita prípadného zásahu do práv žalobcu. Žalovaný má za to, že realizácia zrážok zo mzdy nie je spôsobilá spôsobiť ujmu spotrebiteľovi, ak nedôjde k postihnutiu jeho majetku vo väčšom rozsahu k akému by došlo pri riadnom splácaní záväzku. Ak nie sú mesačné zrážky zo mzdy vykonávané vo vyššej výške ako je výška mesačnej splátky v zmysle zmluvy, nedochádza k zásahu do práv spotrebiteľa a spotrebiteľovi vznik ujmy nehrozí, nakoľko dochádza len k splácaniu jeho záväzku mesačnými úhradami. Ak by zrážky zo mzdy neboli vykonávané, dlžník by bol naďalej povinný plniť svoj záväzok voči veriteľovi. Vzhľadom na uvedené má žalovaný za to, že žalobcovi nevznikol nárok na primerané finančné zadostučinenie.

4.2. Žalovaný pre prípad, že by žalobcovi nárok na primerané finančné zadostučinenie vznikol uviedol, že tento by bol premlčaný s poukazom na § 101 Občianskeho zákonníka. Je toho názoru, že žalobca mohol požadovať primerané finančné zadostučinenie odo dňa porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej zákonom, ktoré bolo spôsobilé mu privodiť ujmu. Z uvedeného dôvodu vzniesol námietku premlčania uplatneného nároku.

4.3. Žalovaný vo vyjadrení napokon poukázal na viaceré názory aktuálnej právnej doktríny a súdnej praxe, podľa ktorých zvýšená zákonná ochrana, ktorá sa poskytuje spotrebiteľom voči dodávateľom, nie je neobmedzená.

5. Žalobca sa pôvodne k vyjadreniu žalovaného v poskytnutej lehote nevyjadril. V priebehu konania žalobca splnomocnil na zastupovanie v konaní advokáta, ktorý po nahliadnutí do spisu požiadal o možnosť dodatočne sa vyjadriť vyjadreniu žalovaného. Urobil tak podaním doručeným súdu dňa

2.10.2018 (replika), v ktorom uviedol, že nesúhlasí s návrhom žalovaného na zmenu účastníka v konaní z dôvodu postúpenia pohľadávky a žalovanú stranu označenú v žalobe nemení. Ďalej uviedol, že žaloba o zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia sa opiera o § 3 ods. 5 veta tretia zákona č. 250/2007 Z.z., z ktorého textu vyplýva, že ide o sankciu za právom nedovolené konanie dodávateľa. Toho sa dopustil práve žalovaný a nie postupník. Zároveň, žalovaný bol stranou v konaní vedenom pod sp. zn. 7C/362/2012. Postupník za toto konanie vôbec nezodpovedal. Pri postúpení pohľadávky, ide samozrejme iba o ňu a s ňou súvisiace práva. Obsahom oznámenia o postúpení pohľadávky zo strany žalovaného nebolo žiadne prehlásenie, že postupuje zodpovednosť za skôr vykonané porušenie právnych predpisov, ani že sa postupujú záväzky vyplývajúce z rozsudku sp. zn. 7C/362/2012 z 25.9.2013. Pasívne legitimovaným je jedine žalovaný. K vznesenej námietke premlčania uviedol, že táto nemá relevantný podklad v tomto konaní, nakoľko výkladom zákona aj poukazom na ustálenú súdnu prax, právo na zaplatenie primeraného finančného zadosťučinenia vzniká až okamihom právoplatnosti rozhodnutia súdu o porušení práv fyzickej osoby zo strany dodávateľa. Pred týmto okamihom, nie je právoplatne judikované žiadne porušenie, čo je patrné aj z toho hľadiska, že ak by o tomto porušení banka vedela, nesmela by v ňom vedome pokračovať, ale okamžite mu zamedziť. To sa nestalo, preto je zrejme, prečo musí existovať súdne rozhodnutie. K otázke žalovaným tvrdenej ujmy uviedol, že táto nie je kvalifikačným znakom pre úspech v tomto konaní. Samozrejme, ujma na majetku mu nastala, pretože sa do neho zasahovalo proti jeho vôli. Jediné, čo je ale potrebné pre tento typ žaloby, je právoplatné a vykonateľné rozhodnutie súdu, že dodávateľ nebol úspešný, či už ako žalobca alebo žalovaný.

6. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu nevyjadril.

7. Uznesením č.k. 5C/52/2015 zo dňa 14.1.2019, právoplatným 2.2.2019 súd rozhodol o návrhu spoločnosti INVEST-KAPITAL, a.s., so sídlom Bratislava, Záhradnícka 51, IČO: 35 871 334 (aktuálne ISONZO, a.s. so sídlom Hattalova 12/C, Bratislava) na zmenu účastníka na strane žalovaného, ktorý spoločnosť odôvodnila tým, že žalovaný na neho Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 28.10.2013 postúpil pohľadávku voči žalobcovi zo zmluvy o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008. Súd predmetnému návrhu spoločnosti nevyhovel z dôvodu, že právna skutočnosť, ktorej existenciou spoločnosť odôvodňovala návrh na zmenu strany sporu, t.j. postúpenie pohľadávky, nastala dňa 28.10.2013, teda pred začatím konania.

8. Na prejednanie veci súd nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal žalobcu a jeho právneho zástupcu a žalovaného. Na pojednávanie sa dostavil právny zástupca žalobcu a právny zástupca žalovaného, ktorému medzičasom žalovaný udelil plnú moc na zastupovanie v konaní. Neúčast' žalobcu ospravedlnil jeho právny zástupca z dôvodu plnenia pracovných povinností, pričom zároveň uviedol, že žalobca osobne nemá viac k veci čo dodať.

9. Právny zástupca žalobcu na pojednávaní zotrval na písomne podanej žalobe a navyše poukázal aj na konanie Okresného súdu Spišská Nová Ves sp. zn. 5C/51/2015, v ktorom bolo žalobcovi na základe rovnakej úverovej zmluvy priznané plnenie titulom vrátenia bezdôvodného obohatenia, čo však pre samotnú žalobu nie je až tak podstatné. Poukázal tiež na skutočnosť, že žalobcovi boli vykonané zrážky v sume prevyšujúcej sumu 3.700 Eur. Vo vzťahu k námietke pasívnej legitimácie uviedol, že to bol práve žalovaný, ktorý bol v rozhodnutí prvoinštančného súdu o neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy uvedený, pričom zároveň to bol aj žalovaný, ktorý neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy vytvoril a preto aj s poukazom znenie § 3 ods. 5 má za to, že žalovaný je vo veci pasívne legitimovaný. Samotná výška zrážok nie je rozhodujúca, keďže tieto sa vykonávali na základe neplatnej dohody. Zároveň má za to, že postúpením pohľadávky nedošlo k postúpeniu zodpovednosti za neplatnú dohodu o zrážkach zo mzdy.

10. Právny zástupca žalobcu sa na dotaz súdu vyjadril k pomerom žalobcu a dopadu vykonávaných zrážok na jeho finančnú situáciu. Uviedol, že žalobca je dlhodobo zamestnaný u zamestnávateľa Železnice SR a zamestnaná je aj jeho manželka. Žalobca vedel posúdiť, že ide o neplatnú dohodu, avšak nevedel so žalovaným jej neuplatňovanie dojednať. Vzhľadom na obdobie počas ktorého mu boli zrážky zo mzdy vykonávané, ho to dostalo do dlhodobo zlej finančnej situácie. Viac sa k pomerom žalobcu vyjadril nevedel, jeho výsluch za týmto účelom nežiadal.

11. Žalovaný na pojednávaní taktiež zotrval na písomnom vyjadrení k žalobe, osobitne na námietke nedostatku pasívnej vecnej legitimácie. V tejto súvislosti poukázal na skutočnosť, že v konaní o určení neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy bola krajským súdom pripustená zámena účastníkov na strane

žalovaného a teda nešlo o rovnaký okruh účastníkov, ako v tomto konaní. Má za to, že je práve relevantné kto je v súčasnosti nositeľom práv a povinností z úverovej zmluvy, ktorej súčasťou je aj dohoda o zrážkach zo mzdy. V prípade, že by to podľa súdu nebolo právne významné, potom je tu námietka premlčania, ktorú naďalej považuje za dôvodnú, nakoľko žalobca odôvodňuje nárok od porušenia práva, preto by aj premlčacia doba mala plynúť odvtedy, kedy k tomuto porušeniu došlo. Napokon žalovaný uviedol, že podľa jeho názoru nemohli zrážky žalobcu poškodiť vzhľadom na výšku, v akej boli vykonávané, ktorá výška nepresahovala výšku dohodnutých splátok.

12. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa so stranami preloženými listinnými dôkazmi a oboznámením sa so spismi tunajšieho súdu sp. zn. 8C 196/2012 (osobitne uznesením na č.l. 27 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu, zmluvou o úvere na č.l. 3,4, žiadosťou o realizáciu dohody o zrážkach zo mzdy na č.l. 7, potvrdením zamestnávateľa žalobcu na č. l. 11), sp. zn. 7C 362/2012 (osobitne rozsudkom na č.l. 78 v spojení s rozhodnutím odvolacieho súdu na č.l. 135, zmluvou o postúpení pohľadávky na č.l. 26 a nasl., výzvami na úhradu dlžnej sumy na č.l. 49,50,51) a sp. zn. 5C 51/2015 (osobitne rozsudkom vo veci). Strany iné návrhy na dokazovanie nemali.

13. Zo spisov tunajšieho súdu sp. zn. 8C 196/2012 a sp. zn. 7C/362/2012 vyplynulo, že uznesením č. k. 8C/196/2012-27 zo dňa 9.10.2012 v spojení potvrdzujúcim uznesením odvolacieho súdu zo dňa 31.12.2012, bolo dňom 15.1.2013 právoplatne nariadené neodkladné opatrenie, ktorým súd uložil zamestnávateľovi žalobcu (Železnice SR) zdržať sa výkonu zrážok zo mzdy žalobcu v prospech Poštovej banky, a.s. na základe dohody o zrážkach zo mzdy, až do skončenia konania vo veci samej a súčasne uložil žalobcovi podať v lehote 30 dní od právoplatnosti uznesenia žalobu o čiastočnú neplatnosť právneho úkonu, úverovej zmluvy č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008, v časti o dohode o zrážkach zo mzdy. Konanie o predmetnej žalobe sa viedlo pod sp. zn. 7C/362/2012. Rozsudkom č.k. 7C/362/2012-78 zo dňa 25.9.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Košiciach č.k. 1Co/517/2013-135 bola určená neplatnosť Dohody o zrážkach zo mzdy uzavretej v Zmluve o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 medzi žalobcom a žalovaným - Poštovou bankou, a.s. (ďalej iba ako „Dohoda o zrážkach“) . Prvostupňový aj odvolací súd zhodne skonštatovali, že Dohoda o zrážkach je neprijateľnou zmluvnou podmienkou v zmysle ustanovení § 53 ods. 1 a 5 Občianskeho zákonníka z dôvodu, že žalobca ako spotrebiteľ bol nútený ju ako neoddeliteľnú súčasť formulárovej úverovej zmluvy podpísať a tým sa dobrovoľne podrobiť vykonávaným zrážkam bez možnosti zabránenia ich vykonávania za predpokladu, že tieto sú veriteľom uplatňované z neprijateľných zmluvných klauzúl, resp. z neplatnej časti právneho úkonu pre rozpor so zákonom alebo dobrými mravmi. Možnosť dodávateľa siahnuť aj za daných okolností na majetkové práva spotrebiteľa spôsobuje hrubú nerovnováhu v neprospech spotrebiteľa. Dohodu o zrážkach preto súdy posúdili ako neplatnú. Rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňom 19.11.2014.

14. Z obsahu predmetných spisov tiež vyplynulo, že Poštová banka, a.s. požiadala zamestnávateľa žalobcu o realizáciu Dohody o zrážkach listom zo dňa 18.12.2008, doručeným 29.12.2008. Podľa potvrdenia zamestnávateľa žalobcu zo dňa 13.8.2012, tento vykonával zrážky zo mzdy žalobcu v prospech žalovaného od decembra 2008 vo výške 87 Eur mesačne , pričom ku dňu vydania potvrdenia, bola takto žalobcovi v prospech žalovaného zrazená a odvedená celková suma 3.796,41 Eur.

15. Na základe Zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 28.10.2013, žalovaný postúpil pohľadávku voči žalobcovi zo zmluvy o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 vo výške 1.343,49 Eur, spolu aj s príslušenstvom pohľadávky, právami, povinnosťami a zabezpečeniami s pohľadávkou spojeným a s právami a povinnosťami z rozhodcovských doložiek uzatvorených medzi postupcom a dlžníkom.

16. Rozsudkom tunajšieho súdu č.k. 5C/51/2015-82 zo dňa 8.6.2018, právoplatným dňa 6.7.2018 bolo rozsudkom pre zmeškanie žalovaného - spoločnosti ISONZO, a.s. (pôvodne Poštová banka, a.s.) rozhodnuté o žalobe žalobcu (totožného so žalobcom v predmetnom konaní) na plnenie. Predmetom konania bolo zaplatenie istiny 1.357,23 Eur s príslušenstvom titulom bezdôvodného obohatenia, pričom uplatnený nárok súvisel so Zmluvy o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 uzavretej medzi žalobcom a pôvodným žalovaným (t.j. žalobcom a žalovaným v predmetnom konaní).

17. Žalobca v záverečnej reči uviedol, že ustanovenie § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré je predpokladom pre priznanie finančného zadosťučinenia, vyžaduje pre úspech žaloby úspešné uplatnenie práva spotrebiteľa, k čomu došlo rozhodnutím súdu sp. zn. 7C/362/2012, od ktorého

právoplatnosti ku dňu podania žaloby uplynul asi iba jeden rok. Z uvedeného vyplýva, že premlčacia doba ku dňu podania žaloby neuplynula, pričom žalobca bez takéhoto rozhodnutia súdu konanie iniciovať nemohol. Z uvedeného zákonného ustanovenia vyplýva, že spotrebiteľ má právo na zadosťučinenie proti tomu, kto je porušiteľom práv. Výrok súdneho rozhodnutia o určení neplatnosti smeroval voči účastníkom tejto zmluvy, ktorými bol žalobca a Poštová banka. Tiež poukázal na to, že krajský súd rozhodol o zmene žalovaného ešte podľa O.s.p., kedy žalobca nemal priestor sa k tomu vyjadriť. Podľa súčasnej úpravy je označenie strán sporu vylúčne na žalobcovi. K postúpeniu pohľadávky došlo až v odvolacom konaní, keď bol výkon zrážok bol pozastavený. Spoločnosť Invest Kapital, resp. spoločnosť Isonzo nemohla za vykonávanie zrážok a ani ich neuplatňovala. Inštitút postúpenia pohľadávky v seba nezahŕňa postúpenie zodpovednosti za vytvorenie zmlúv na nového veriteľa. Žalovaný je preto vo veci pasívne legitimovaný. Vo vzťahu k výške primeraného zadosťučinenia poukázal na to, že Poštová banka takto pôsobila dlhodobo a bez upozornenia dlžníka vsúvala dohody o zrážkach do úverových zmlúv. Zadosťučinenie má byť sankciou, ktorá má na veriteľa pôsobiť odradzujúco. Aj s ohľadom na výšku mesačných zrážok a dobu ich realizácie považuje navrhovanú výšku zadosťučinenia za primeranú. Samotná ujma nie je kvalifikačným znakom pre priznanie finančného zadosťučinenia. Napokon ujma však v skutočnosti aj existovala, keďže bolo zrazených takmer 3.800 Eur na základe neplatnej dohody.

18. Žalovaný v záverečnej reči uviedol, že žalobca v konaní nepreukázal vznik ani rozsah ujmy, ktorá mu mala byť spôsobená. Navrhol, aby súd prihliadal aj na porušovanie zmluvných povinností žalobcom, kde ak by k ich porušovaniu nedochádzalo, žalovaný by k uplatneniu zabezpečovacieho inštitútu nepristúpil.

19. Podľa § 3 ods. 5 Zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej iba ako „Zákon o ochrane spotrebiteľa“), proti porušeniu práv a povinností ustanovených zákonom s cieľom ochrany spotrebiteľa môže sa spotrebiteľ proti porušiteľovi na súde domáhať ochrany svojho práva. Združenie sa môže na súde proti porušiteľovi domáhať, aby sa porušiteľ zdržal protiprávneho konania a aby odstránil protiprávny stav, a to aj vtedy, ak takéto konanie porušiteľa poškodzuje záujmy spotrebiteľov, ktoré nie sú len jednoduchým súhrnom záujmov jednotlivých spotrebiteľov poškodených porušením spotrebiteľských práv, ale ide o konanie porušiteľa uplatňované voči všetkým spotrebiteľom. Spotrebiteľ, ktorý na súde úspešne uplatní porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi, má právo na primerané finančné zadosťučinenie od toho, kto za porušenie práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi zodpovedá.

20. Predmetom konania bol nárok žalobcu vyplývajúci z vyššie citovaného zákonného ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa, ktoré upravuje právo spotrebiteľa žiadať primerané finančné zadosťučinenie v prípade, ak na súde úspešne uplatní porušenie svojho práva, a to od toho kto za toto porušenie práva alebo povinností určených na ochranu spotrebiteľa zodpovedá. Cieľom finančného zadosťučinenia je dovŕšenie ochrany porušeného práva spôsobom, ktorý vyžaduje poskytnutie vyššieho stupňa ochrany. Zákonným predpokladom pre vyhovie žaloby je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti stanovenej Zákomom o ochrane spotrebiteľa alebo osobitnými predpismi.

21. V danom prípade mal súd preukázané, že žalobca úspešne uplatnil porušenie práva alebo povinnosti spotrebiteľa, a to osobitným konaním na Okresnom súde Spišská Nová Ves, ktorý rozsudkom č.k. 7C/362/2012-78 zo dňa 25.9.2013 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom odvolacieho súdu určil, že Dohoda o zrážkach zo mzdy v Zmluve o úvere č. 6102402508 zo dňa 6.2.2008 uzavretej medzi žalobcom a žalovaným je neplatná. Z uvedeného dôvodu má žalobca podľa § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa právo na primerané finančné zadosťučinenie. Skutočnosť, či žalobcovi v dôsledku konania žalovaného reálne vznikla určitá ujma, je bez právneho významu, nakoľko táto nie je zákonným predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie.

22. Žalovaným uplatnenú námietku pasívnej vecnej legitimácie súd vyhodnotil ako nedôvodnú a mal za to, že uvedené právo má žalobca práve voči označenému žalovanému. Ako bolo vyššie uvedené, Zákon o ochrane spotrebiteľa priznáva úspešnému spotrebiteľovi právo na primerané finančné zadosťučinenie proti tomu, kto za porušenie práva alebo povinnosti zodpovedá. V konaní nebolo sporné (a tiež to vyplynulo z oboznámených listinných dôkazov), že to bol práve žalovaný, ktorý nepostupoval s odbornou starostlivosťou, keď žalobcovi predstrel formulárovú zmluvu (o úvere) obsahujúcu neprijateľnú podmienku (dohodu o zrážkach). Rovnako to bol žalovaný, ktorý sa následne aj domáhal realizácie neplatnej Dohody o zrážkach zo mzdy u zamestnávateľa žalobcu, a ktorému boli

takto zrazené sumy odvedené. Z uvedeného nesporne vyplýva, že zodpovedným za porušenie práva žalobcu ako spotrebiteľa je žalobcom označený žalovaný subjekt. Skutočnosť, že následne (navyše v čase, keď už bola účinnosť Dohody o zrážkach zo mzdy v dôsledku súdom nariadeného neodkladného opatrenia pozastavená) žalovaný postúpil zvyšnú časť pohľadávky voči žalobcovi na inú spoločnosť, je vo vzťahu k zodpovednosti žalovaného bez právneho významu.

23. Ako nedôvodnú súd vyhodnotil aj námietku premĺčania žalovaného. Zo zákonného znenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa totiž vyplýva, že predpokladom vzniku práva na primerané finančné zadosťučinenie je úspešné uplatnenie porušenia práva alebo povinnosti ustanovenej týmto zákonom a osobitnými predpismi. Uvedené porušenie sa uplatňuje na súde. Úspešným uplatnením je preto nutné rozumieť právoplatné rozhodnutie súdu, z ktorého vyplýva, že došlo k porušeniu práva alebo povinnosti zákonom ustanovenej v prospech spotrebiteľa. Počiatok plynutia všeobecnej trojročnej premĺčacej doby práva na finančné zadosťučinenie je tak podľa § 101 Občianskeho zákonníka viazaný na okamih právoplatnosti rozhodnutia súdu. Premĺčacia doba začína plynúť dňom nasledujúcim po dni, kedy nastala právoplatnosť súdneho rozhodnutia, čo je v danom prípade 20. november 2014. Nakoľko žaloba bola na súde podaná dňa 25.2.2015, nie je námietka premĺčania dôvodná.

24. Pri určení výšky primeraného finančného zadosťučinenia súd prihliadal na skutkové okolnosti prípadu, ako aj na samotný účel finančného zadosťučinenia. Účelom a zmyslom ustanovenia § 3 ods. 5 Zákona o ochrane spotrebiteľa je odškodniť spotrebiteľa za diskomfort, ktorý nastal samotným uplatnením ochrany proti porušeniu práva a povinnosti zo strany žalovaného. Ide teda o istú satisfakciu spotrebiteľa, ktorá má ale zároveň na žalovaného pôsobiť odradzujúco vo vzťahu k opätovnému porušovaniu práv spotrebiteľov. Z okolností prípadu súd prihliadal na skutočnosť, že žalovaný pristúpil k realizácii zrážok z dôvodu, že žalobca si riadne neplnil základnú povinnosť vyplývajúcu mu z úverovej zmluvy, ktorou je splácanie úveru v dohodnutých splátkach, a to napriek skutočnosti, že mal pravidelný príjem z pracovnej činnosti. Prihliadal tiež na skutočnosť, že žalobcovi v súvislosti s uplatnením práva v súdnom konaní sp. zn. 7C/362/2012 nevznikli žiadne náklady, ako aj na skutočnosť, že žalobcovi bolo v ďalšom súdnom konaní (5C/51/2015) v súvislosti s rovnakou Zmluvou o úvere priznané plnenie titulom bezdôvodného obohatenia vo výške 1.357,23 Eur s príslušenstvom. Suma, ktorá tak bola žalobcovi zo mzdy zrazená je sumou istiny úveru, ktorý aj reálne vyčerpал (prípadný preplatok predstavuje súdom priznané bezdôvodné obohatenie). Zo skutočností zistených v predmetnom konaní tiež vyplynulo, že žalobca mal vedomosť (aj bez toho, aby vyhľadal právnu pomoc) o tom, že Dohoda o zrážkach zo mzdy je neprijateľnou zmluvnou podmienkou. Napriek tejto vedomosti však žalobca pristúpil k podaniu návrhu na neodkladné opatrenie v súvislosti s vykonávaním zrážok až dňa 5.10.2012 (a následne aj k podaniu žaloby vo veci samej), hoci zrážky zo mzdy mu boli pravidelne vykonávané už od decembra 2008, teda až po takmer štyroch rokoch ich realizácie. Súd napokon prihliadal aj na dostupné rozhodnutia iných súdov a nimi priznanú výšku finančného zadosťučinenia v prípade rovnakého porušenia práv a povinností (neplatosť dohody o zrážkach zo mzdy), ako napr. rozsudok Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 10C/26/2016 zo dňa 11.1.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/41/2018 zo dňa 26.4.2018, alebo rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 20Csp/120/2016 zo dňa 11.7.2017 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove sp. zn. 22Co/33/2017 zo dňa 31.10.2017, ktoré obe určili ako primeranú výšku finančného zadosťučinenia sumu 300 Eur.

25. S poukazom na vyššie uvedené súd ustálil výšku priznaného primeraného finančného zadosťučinenia na sumu 300 Eur, na ktorej zaplatenie zaviazal žalovaného v lehote do troch dní od právoplatnosti rozsudku.

26. Podľa § 262 ods. 1 Zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej iba ako „CSP“), o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

29. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

30. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa zásady úspechu vyjadrenej v § 255 ods. 1 CSP a v spore úspešnému žalobcovi priznal voči neúspešnému žalovanému plnú náhradu trov konania. Súd poukazuje na skutočnosť, že v danej veci je potrebné za úspech žalobcu vo veci považovať jeho úspech čo do základu uplatneného nároku, keďže priznaná výška finančného zadosťučinenia závisela od úvahy súdu. Súd nezistil dôvody pre prípadnú aplikáciu § 257 CSP.

31. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Spišská Nová Ves, v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu vyššie uvedenú, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.